

سپاسگویی

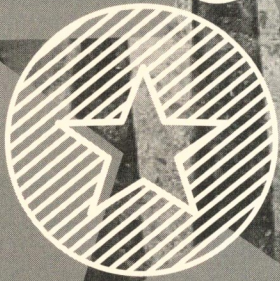
سفرنامه و عکس‌های کوبا

خوشه‌های موز ۹۷

دوست اینترتی ۱۰۹

دولول کارخانه‌ی باس اندکو ۱۱۷

تپلی ۱۲۳

غروب نارنجی ۱۲۹

آخرین پیغام ۱۳۵

رویدادهای مهم تاریخ کوبا ۱۳۹

مقدمه ۲۳

بازیگران به ترتیب ایفای نقش ۲۷

سلفی با اعمال شاقه ۳۱

شکست سناریوی اول ۳۷

سفره‌ی انقلاب ۴۷

مهمانی بزرگ ۵۹

خانه‌ی امن ماریا ۶۱

هال‌های شبانه ۸۹

مقدمه

در مقدمه‌ی این کتاب می‌خواهم پیش از هرچیز سپاسگزاری ویژه‌ای کنم از آقای باراک اوباما که در تسریع سفر من به کوبا بسیار مؤثر بود. اگر اوباما نبود شاید حالا حالاها پای من به کوبا نمی‌رسید و این کتاب هم پیش روی شما نبود. سال‌ها بود قصد داشتم به کوبا بروم اما نمی‌شد. کارهای متعدد و دوری راه و سفرهای کاری و غیرکاری همه باعث شده بود این آرزوی همیشگی عقب بیفتد و هیچ‌گاه جامه‌ی عمل نپوشد. کوبا می‌توانست سفر پروپیمانی باشد که خوراک یک کتاب کامل را فراهم کند؛ جایی در انتهای دنیا که هم برای من ناشناخته بود و هم برای خوانندگان کتاب‌هایم در ایران.

از نیمه‌ی دوم سال ۱۳۹۴ زمزمه‌ی برقراری رابطه بین آمریکا و کوبا در رسانه‌ها پیچید. یک دشمنی دیرینه‌ی تاریخی قرار بود فراموش و اختلافات کنار گذاشته شود. خبرها را دنبال می‌کردم اما هنوز برایم جدی نبود تا اینکه در اواخر زمستان، آقای جان کری وزیر امور خارجه‌ی آمریکا با هیئت همراهش به هاوانا رفت و سفارت کشورش را در هاوانا افتتاح کرد. وقتی پرچم آمریکا بالا می‌رفت و دروزش نسیم کناره‌ی اقیانوس اطلس، ستاره‌هایش را به رخ دشمن قدیمی می‌کشید، با خودم فکر کردم آینده کوبا چگونه خواهد بود؟ قضاوتی نمی‌کنم که بهتر است یا بدتر، این را خود کوبایی‌ها باید بگویند و تاریخ، اما هرچه هست دیگر شبیه کوبای